

A Kúria a dr. Balázs Réka ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r. felpereseknek a dr. Hedrik Béla ügyvéd által képviselt alperes ellen - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében dr. által képviselt beavatkozott - kártérítés iránt a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 8.M.613/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.449/2013/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.449/2013/3. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi, a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.613/2011/77. számú közbenső ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az I.r. felperes 2007. szeptember 3-án bekövetkezett balesetéért az alperes felelőssége 70 %, az I.r. felperesé 30 %.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek fejenként 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperesek keresete az I.r. felperes 2007. szeptember 3-án bekövetkezett üzemi balesetével összefüggő vagyoni és nem vagyoni károk megtérítésére irányult.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.613/2011/77. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy az I.r. felperes 2007. szeptember 3-ai balesetéért az alperes felelőssége 30 %, az I.r. felperesé 70 %.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az I.r. felperes 1971-ben szerzett vízvezeték-szerelői, majd 1978-1979. években épületgépészeti szakképző iskola 4. osztályában bizonyítványt. Az alperesnél 1998. augusztusában létesített munkaviszonyt, ahol kezdetben művezető volt. 2006-tól kezdődött az alperes M.L. úti telephelyén az üzem kiépítése, amely munkálatok irányítására helyezték ide a felperest, majd az üzembe helyezést követően feladata az üzem zavartalan működésének biztosítása volt, 8-12 dolgozó felett rendelkezett utasításadási joggal. Az 1998. augusztus 11-én kelt munkaszerződésében műszakvezető munkakör szerezte.

Az alperes egyértelműen nem szabta meg az I.r. felperesnek, hogy az üzem zavartalan működtetése körében a rábízott felelősség meddig terjed, meghibásodás esetén milyen javításra van önálló jogköre. Az alperes alkalmazottai úgy tudták, hogy az I.r. felperes a telephelyen művezető, szakmája központi fűtésszerelő. Az I.r. felperes a jogviszony létesítését követően csak 1998-ban volt munkaalkalmassági vizsgálaton.

A telephelyen a meleg víz szolgáltatására alkalmas gázberendezés üzemelt, amely lemez hőcserélős, természetes levegőellátású égővel rendelkező gázkazánnal működik. A P.G. Kft. a gázcsonktól a fogyasztóig volt megbízva a gázvezetékrendszer üzembe helyezésével. A gázvezeték létesítését követően a gázkazán üzembe helyezésére 2006. április 8-án került sor, amelyet nyomáspróba elvégzését követően használatba vételi nyilatkozattal a TIGÁZ igazolt. A beszerelt gázkazán gépkönyve szerint a vízoldali bekötés 5.1. pontja előírja, hogy a zártrendszerű fűtési körben az előremenő fűtési vezetékbe a gázkazán közvetlen közelébe biztonsági szelepet kell beépíteni.

Az alperes törvényes képviselője a zsírtalanító kád fűtéséhez a zárt üzemi rendszert akként tervezte, hogy az alkalmazásában álló szakemberek, így az I.r. felperes is adott munkákat elvégeztek külső szakemberek megbízása nélkül. Az I.r. felperes a csővezetékek létesítése körében konkrét útmutatást adott más dolgozóknak arra vonatkozóan, hogy biztonságosan hogyan kivitelezhető a rendszer. A szükséges csöveket az ügyvezető szerezte be. A rendszer létesítése során vízoldali nyomásmérő behelyezésére nem került sor, valamint a biztonsági szelep beépítése is elmaradt.

A rendszerben puffer tartály van beépítve, amely a nyomáskülönbségek kiegyenlítésére szolgál. Ezen zárt tágulási tartály maximum 3 bar nyomáson üzemképes, amely a folyadék nyomását illeti. A tágulási tartály 4,3 bar nyomáson sérül. A tartályon adattábla mutatja a maximális 3 bar nyomásértéket, és hogy 4,3 bar nyomás esetén robbanás következhet be. A figyelmeztetés azonban nem magyar nyelvű. Az alperesi telephelyen 10 bar nyomással üzemelő levegőrendszer is rendelkezésre állt, amelyhez levegőpisztoly csatlakozott.

Az alperesnél a munkavédelmi feladatok ellátását a V. Bt. végezte, de tőle a zártrendszerű fűtési körre az alperes konkrét kockázatértékelést nem kért.

Munkavédelmi oktatásokat az alperes munkavállalói részére a Bt. megtartotta, legutoljára 2007. március 20-án.

2007. szeptember 3-án jelezték az I.r. felperesnek, hogy a zsírtalanító kádban lévő folyadék hideg. Az I.r. felperes a fűtésrendszer javítását maga akarta elvégezni, ezen hosszan gondolkodott. Annyi előzetes vizsgálódást folytatott le, hogy a kazán környezetében futó csőrendszert megnézte, hogy talál-e a rendszerből elszivárgó vizet. Az I.r. felperes a tapasztalatok alapján arra következtetett, hogy a víz eltávozása hiányában a 0 nyomásérték egyedüli oka a levegő eltávozása lehet. Így a 10 bar üzemi nyomással működő levegőhálózatot kiszolgáló szerviztöltő segítségével kívánta a tágulási tartályt levegővel feltölteni. A szerviztöltőn látható nyomásmérő világosan mutatta, hogy hány bar nyomással történik a levegőnek a tágulási tartályba való bevezetése. A tartály azonban a 10 bar nyomású levegővel történő feltöltést nem bírta el, a peremezésnél felszakadt, annak egyik darabja az I.r. felperes arcába vágódott.

A baleset bekövetkeztében az I.r. felperes súlyosan megsérült, össz-szervezeti egészségkárosodása 87 %, ebből üzemi baleseti eredetű 81 %.

A munkabaleseti jegyzőkönyv megállapítása szerint a fűtésrendszer vizes oldalán a nyomáshatároló nem volt beépítve. Ennek hiánya azonban nem volt a baleset kiváltó oka. A puffer tartályon a nyomáshatároló berendezés nem volt kialakítva, ezért a levegőfeltöltést különös elővigyázatossággal kellett volna elvégezni.

Az OMMF É. Munkavédelmi Felügyelősége a bíróság által is helybenhagyott határozatával a baleset körülményeit vizsgálva az alperest 600.000 forint munkavédelmi bírsággal sújtotta az egészséget veszélyeztető és a biztonságos munkavégzésre vonatkozó követelményeket nem teljesítő mulasztások miatt. Ezek voltak: elmaradt a lemez hőcserélős gázkazán zártrendszerű fűtési körébe a biztonsági szelep beépítése; a zsírtalanító kád fűtésére létesített munkaeszköz biztonsága a szerelés körülményeitől függött; a használatbavétel során nem győződött meg a fűtési rendszer biztonságos szereléséről ellenőrző felülvizsgálattal.

Az I.r. felperes részére fizetett egészségbiztosítási ellátások megtérítésére a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár által kibocsátott fizetési meghagyást az M. Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatályon kívül helyezte megállapítva, hogy a baleset kizárólag a sérült szabálytalan és a munkáltató által elháríthatatlan magatartása miatt következett be.

Az elsőfokú bíróság a munkaügyi perben az 1992. évi XXII. tv. (régi Mt.) 174. § (1) - (5) bekezdésére és az MK. 29. számú állásfoglalásra alapítottnan hozta meg közbenső ítéletét.

Az alperes által hivatkozott mentesüléssel összefüggésben az alábbi következtetésre jutott. Az új telephely létesítésében az alperes részt vett. A zsírtalanító kád fűtésére rendszeresített zárt üzemi rendszer létesítésekor a gépkönyvtől eltérve a biztonsági szelepet kihagyták, és a vízoldali nyomásmérő beszerelése, továbbá a rendszer kockázatelemzése is elmaradt. Az I.r. felperes nem egyedül alakította ki a zárt üzemi rendszert, ahol később a baleset bekövetkezett, nem volt egyszemélyi vezető, hanem a telephelyen vele egy műszakban dolgozók felett rendelkezett utasításadási joggal. Joga és kötelezettsége volt a munka szervezése, ellenőrzése, a munkavállalók utasítással ellátása, és eldönthette, hogy maga hárítja el a hibákat, vagy azt szakemberrel végezteti el. Ez azonban szokáson alapult, ugyanis a munkáltató nem oktatta ki arra, hogy milyen hibák elhárítása tartozhat a hatáskörébe. Miután a zsírtalanító kádban megfelelő vízhőfok biztosítása az alperes tevékenységéhez elengedhetetlen volt, így az a működési köréhez tartozott.

Nem találta megállapíthatónak azt sem, hogy a baleset az I.r. felperes kizárólagos elháríthatatlan magatartása következménye volt. A balesetet megelőzően az I.r. felperes által használt levegőpisztoly eredetének a baleset körülményei tekintetében nem

tulajdonított kiemelkedő jelentőséget. Az I.r. felperes magatartásának értékelése során nem a levegőpisztoly használatának volt döntő szerepe, hanem azon biztonsági kellékek beépítése elmulasztásának, amely a károsult magatartását kiküszöbölhette volna. Ha a munkáltató a karbantartásra az üzem biztonságos működtetése érdekében megfelelően az I.r. felperest kioktatja, az iránymutatásul szolgált volna az esetleges hibák elhárításához.

A vízőldali nyomásmérő értékeinek csökkenése esetén egyértelműen a víz rendszerből való eltűnését kellett volna megállapítani, ami segíthetett volna az I.r. felperesnek a hiba elhárítására vonatkozó döntésben.

A biztonsági szelep hiánya a balesettel azért nem állt közvetlen ok-okozati összefüggésben, mert az a vízőldali túlnyomás kiiktatására szolgál, a víz eltávozása esetén azonban túlnyomás nem keletkezett, így a biztonsági szelep beépítése esetén sem működött volna.

Mindezek alapján az alperes nem mentesülhetett, de az Mt. 174. § (3) bekezdés alapján a munkavállaló vétkes magatartása által előidézett kárt, illetve magatartást önmagában kellett vizsgálni.

A munkáltató oldalán felsorolt hiányosságok az objektív felelősségét növelik, ugyanakkor a baleset bekövetkezésében csak közvetett okként szolgáltak. A vízőldali nyomásmérő, illetve a megfelelő balesetvédelmi oktatás, az I.r. felperes kötelezettségeivel összefüggő tájékoztatás csak csökkenthette volna a baleset bekövetkezésének esélyét, de azt kizárni teljesen nem tudta volna. Az I.r. felperes a perben maga is azt nyilatkozta, nem vitatja, hogy a munkavégzés során szabálytalankodott, de azért, mert semmiféle hozzáértése, feladata és kötelezettsége sem volt, hogy ezt a tevékenységet biztonsággal elkezdje, nem volt ilyen szaktudása, ilyen kioktatásban nem részesült. Vízvezeték szerelőként az alperesi telephely szociális blokkjában végzett szerelési munkákat. Ez arra enged következtetni, hogy az I.r. felperesnek tisztában kellett lennie a zárt üzemi rendszer működésével.

A perben kirendelt szakértő véleménye szerint az I.r. felperes a hiba elhárításában olyan hibát vétett, amely abban az időpontban védhetetlen volt. A munkáltató oldalán megállapított hiányosságok ellenére az I.r. felperes adott mozdulata nélkül a baleseti helyzet nem következett volna be. Téves volt ugyanis az I.r. felperes határozott szándéka, miszerint a hibát feltöltőpisztollyal bejuttatott levegővel kívánta elhárítani, mert tévedett, amikor megállapította, hogy a rendszerből a levegő hiányzik. A víz hiányáról pedig nem is állt szándékában meggyőződni. Ezért a levegőfeltöltő pisztoly telephelyre bevitelének nem tulajdonított jelentőséget, mert az I.r. felperes konkrét elhatározása, a hibaelhárítás kivitelezése vezetett a baleset bekövetkezéséhez. Károsulti közrehatást idézett elő az is, hogy az I.r. felperes az alperes értesítése nélkül, saját elhatározásából döntött a hiba elhárításának módjáról.

A munkaalkalmassági vizsgálaton való részvétel hiányának és az I.r. felperes szakértelme avulására történő hivatkozásának nem tulajdonított jelentőséget. Az I.r. felperes is tisztában volt azzal, hogy a zárt rendszer vízzel való feltöltése szükséges, illetve, hogy az adott nyomás szinten tartása teszi lehetővé a rendszer változatlan működését. Szakmai tapasztalata alapján következtetett arra, hogy a víz eltűnése hiányában a levegő fogyhatott el a rendszerből.

A felperesek és az alperes fellebbezése folytán eljáró Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.449/2013/3. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az I.r. felperes 2007. szeptember 3-án bekövetkezett balesetért az alperes felelőssége 90 %, az I.r. felperesé 10 %.

A törvényszék az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosította és kiegészítette. Mellőzte annak megállapítását, hogy a vízőldali nyomásmérő behelyezésére nem került sor, mert a levegőoldali nyomásmérő behelyezése nem történt meg. Kiegészítette azzal, hogy a munkáltató utasítására a rendszer kialakítását részben a felperes végezte, az alperesi munkáltató a rendszerről tervvel, dokumentációval nem rendelkezett; az üzembe helyezést nem előzte meg a munkavédelmi szempontú előzetes vizsgálat, munkavédelmi üzembe helyezés nem történt; a munkáltató nem szerezte be a rendszerre vonatkozó üzembe helyezési engedélyt, nem készített kezelési, karbantartási utasítást; nem határozta meg a berendezés ellenőrzésének menetét, ellenőrzés nem történt; a biztonsági szelep a gépkönyv előírása ellenére nem került beszerelésre a rendszerbe; a baleset tényleges oka, hogy biztonsági szelep hiányában a zárt rendszer a megengedett maximális nyomáshoz képest a hirtelen mértékben megnövekedett túlnyomással szemben védtelen maradt; a meghibásodás okát az I.r. felperes megkísérelte feltárni, maga döntött a kijavításról; a levegőoldali nyomás értékét nem tudhatta, mert a zárt rendszervbe nem szerelt fel előzőleg nyomásmérőt; a hiba valós oka a rendszerbe való túl kevés víz volt; a felperes végzettsége folytán nem tanúsította a tőle elvárható gondosságot annak feltárása során, hogy a hiba tényleges oka mi, nem győződött meg arról, hogy milyen maximális nyomással terhelhető a levegőtartály, így alkalmazta a 10 bar nyomással működő készüléket. A törvényszék a peradatokból megállapíthatónak találta, hogy az alperes működési körén kívül eső ok nem áll fenn, ezért az elháríthatatlanságot nem vizsgálta.

Nem volt megállapítható az sem, hogy kizárólag az I.r. felperes elháríthatatlan magatartása okozta volna a balesetet. A perben kirendelt P.T.F. munkavédelmi szakértő kiegészített szakértői véleménye szerint ha a biztonsági szelep beszerelésére a gépkönyvben foglaltaknak megfelelően sor került volna, akkor szubjektív tényező, nevezetesen az I.r. felperes nem tudott volna olyan magatartást tanúsítani, amellyel a túlnyomás elő állt volna, illetőleg az I.r. felperest ért baleset bekövetkezett volna.

Ezek alapján vizsgálta a törvényszék az Mt. 174. § (3) bekezdésére tekintettel, hogy az alperes a kár egy részének viselése alól mentesülhet-e figyelemmel az MK. 31. számú állásfoglalásra is.

E körben az Mt. 102. § (2) bekezdése, valamint a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. tv. munkáltatóra kötelező előírásaira tekintettel az alperes munkavédelmi szabályszegéseit a kárfelelőssége megállapítása során nagyobb súllyal értékelte. A perben rendelkezésre álló munkavédelmi igazságügyi szakértői vélemény alapján a munkáltató oldalán vétkes magatartásokat állapított meg: házilagos kivitelezésben az alperes utasítására készítették el a munkavállalói azt a berendezést, amellyel a baleset történt; elmaradt ezt követően a munkavédelmi törvény szerinti munkavédelmi üzembe helyezés és annak a vizsgálata, hogy munkavédelmi szempontból a berendezés mennyiben megfelelő; elmulasztotta annak feltárását, hogy milyen gyakorisággal, milyen javítási és karbantartási munkára lett volna szükség az I.r. felperes munkaköri leírásába; az I.r. felperesnek nem adott utasítást arra, hogy miként kell karbantartani, milyen munkák kijavítása tartozik a saját feladatkörébe és mi az, amelyben szakmai segítséget kell kérnie; a rendszer létesítésénél kihagyták annak az alapvető biztonsági rendszernek - biztonsági szelep - a beépítését, amelyet a gépkönyv előír.

A perben kirendelt szakértő álláspontja egyértelmű volt, hogy a készülék objektív védelem nélkül maradt, pedig a technikai berendezéseket olyan módon kell üzembe helyezni, elkészíteni, működtetni, hogy a legnagyobb mértékben kiiktatásra kerüljön a szubjektív tényező. Ekként a véletlen magatartások folytán bekövetkező balesetek kivédhetőek lennének. Nyomáshatároló, azaz biztonsági szelep beépítése esetén a baleset nem következett volna be. A levegőoldali nyomásmérő megléte esetén az I.r. felperes észlelhette volna nemcsak azt, hogy a vízoldali nyomásmérőn 0 bar a nyomás, hanem azt is, hogy a levegő oldalon a megfelelő nyomás fennáll.

A törvényszék az I.r. felperes terhére értékelte, hogy végzettsége folytán - a szakvélemény szerint is - fel kellett volna ismernie azt, hogy a zárt rendszer hogyan működik, hogy azon belül túlnyomás mikor alakul ki, és ennek megfelelően kellő körültekintéssel elkerülhette volna a balesetet. Értékelte, hogy az I.r. felperes nem egy hirtelen magatartást valósított meg, hiszen a megoldáson hosszan gondolkodott, és hogy az általa helyesnek vélt megoldást választotta, ami nem volt helyénvaló.

Az I.r. felperes tehát negligens magatartást tanúsított, nem látta előre a magatartása következményeit, mert az ennek feltárásához szükséges kellő gondosságot elmulasztotta. A levegőoldali nyomásmérő felszerelése hiányában nem láthatta előre, hogy a levegőoldalon milyen a fennálló nyomás, ugyanakkor a kiegészítő tartályon nem volt magyar nyelvű utasítás, de a nyomásértékek feltüntetésre kerültek. Ha kétsége volt a meglévő, vagy alkalmazható nyomás nagyságáról, elvárható lett volna tőle, hogy a

felettesénél tudakozódjon, hogy milyen nyomás alkalmazható a rendszerben, hogyan lehet megállapítani a levegőoldalon lévő nyomás mértékét, és ha már 4,3 bar nyomás balesetet eredményez, akkor nem alkalmazta volna a 10 bar nyomással üzemelő levegő befúvó pisztolyt.

A törvényszék megállapította az I.r. felperes vétkes közrehatását, de mérlegelése szerint a döntő súlyú felelősség a munkáltatót terheli a baleset bekövetkezésében.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Hivatkozása szerint a kárfelelősség megállapítása, továbbá a kármegosztási mérték vonatkozásában a jogerős ítélet megalapozatlan hivatkozással a Pp. (helyesen Mt.) 174. § (2) és (3) bekezdése, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés rendelkezéseire.

Megítélése szerint a tényállás kiegészítése ellentétes az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk és szakértők nyilatkozataival. Így nem téyszerű, hogy az alperesi társaság nem rendelkezett tervvel, illetve dokumentációval, továbbá hogy az üzembe helyezést nem előzte meg előzetes munkavédelmi vizsgálat, és nem volt üzembe helyezési engedélye. A perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértői véleménnyel, valamint a társadalombiztosítási eljárásban felkért szakértő véleményével ellentétes azon megállapítás, hogy a baleset tényleges oka a biztonsági szelep hiánya. Ezek alapján téves a másodfokú közbenső ítélet megállapítása az alperesi kárfelelősségről, illetve a kármegosztás arányáról is.

Az Mt. 174. § (2) bekezdésben és (3) bekezdésben foglalt kimentési kötelezettségének az alperes eleget tett. Bizonyította, hogy a baleset működési körén kívül eső elháríthatatlan ok, illetve kizárólagosan a károsult elháríthatatlan magatartása miatt következett be.

Két szakvélemény igazolta, hogy az I.r. felperes magatartása volt a baleset tényleges oka, ugyanis tevékenységét felelőtlenül, szakszerűtlenül, önveszélyesen végezte.

Mindkét szakértő egyezően adta elő, hogy a vízmelegítésre használt kazán tágulási tartályának kiépítése, annak szerelése szakszerűen valósult meg, és nem volt jelentősége annak, hogy a tágulási tartály nem rendelkezett ún. levegőoldali szeleppel. Ennek beszerelése mellett is bekövetkezett volna a 10 bar nyomású levegő betáplálásával a tartály megsemmisülése.

A tágulási tartály a fűtési rendszer egy eleme, amely önálló működési tanúsítványt és gépkönyvet, műszaki és munkavédelmi dokumentációt külön nem igényelt. A rendszer egésze munkavédelmi, műszaki szempontból megfelelően, szakszerű üzembe helyezéssel került működtetésre.

Megalapozatlan a másodfokú bíróság által alkalmazott kármegosztási arány is. Az I.r. felperes elháríthatatlan magatartása ugyanis még

kármegosztás esetén is döntő. A törvényszék által alperes terhére rótt munkaügyi és munkavédelmi hiányosságok vagy egyáltalán nem léteznek, vagy azoknak a figyelembe vétele túlzott mértékű volt.

A másodfokú bíróság olyan egyedi üzembe helyezési dokumentációt követelt az alperestől, amelyet a baleset kivizsgálása során eljáró munkaügyi és munkavédelmi hatóság sem kifogásolt.

A másodfokú bíróság megalapozatlanul kéri számon az alperestől, hogy az I.r. felperes munkaköri leírása nem tartalmazta, hogy milyen javítási és karbantartási munkálatokat és milyen gyakorisággal végezhet. Ez életszerűtlen, és erre jogszabályi előírás sincs.

A szakvéleménnyel és a munkavédelmi hatósági határozattal ellentétes a baleset okának megállapítása, mert a baleset az I.r. felperes szabálytalan munkavégzésének eredménye volt, és a levegőoldali szelep megléte esetén is bekövetkezett volna. A baleset és a szelep hiánya közötti ok-okozati összefüggés nem állapítható meg.

Észrevételezte, hogy nem a tartály robbanása következett be, hanem a levegővel történő feltöltéskor a peremezésnél való felszakadás valósult meg a túlnyomás hatására.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem elutasítására irányult a Pp. 272. § (2) bekezdés alapján, mert abból nem állapítható meg, hogy az alperes milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá az általa jogszabálysértésként megjelölt Pp. 174. § (2) és (3) bekezdés a jelen ügyben nem értelmezhető.

Másodlagosan a jogerős közbenső ítélet hatályában történő fenntartását kérte annak helyes indokai alapján.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

Alaptalan a felperesek felülvizsgálati kérelem elutasítására irányuló kérelme a Pp. 272. § (3) bekezdésére tekintettel. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében ugyanis tartalmilag helyesen hivatkozott a jogszabálysértés tényére, csak a jogszabályhely megjelölése történt tévesen. A felülvizsgálati kérelme pedig tartalmában az Mt. 174. § (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazására, vagyis kimentési okra hivatkozással a kárfelelősség alóli teljes, illetve részbeni mentesülését kimondó határozat meghozatalára irányult.

Az eljáró bíróságok az Mt. 174. § (2) és (5) bekezdése MK. 29. számú állásfoglalásában foglaltak szerinti értelmezésével jogszerűen vonták le következtetésüket arról, hogy a perbeli baleset az alperes működési körébe eső okból következett be. Így az Mt. 174. § (2) bekezdés első fordulatában foglalt kimentési ok alapján a kárfelelősség alól az alperes nem mentesülhet.

Megalapozatlan az alperes felülvizsgálati érvelése az Mt. 174. § (2) bekezdés második fordulatában foglalt kimentési ok vonatkozásában is.

Alaptalan az alperes állítása, miszerint az általa a korábbi perben felkért, magánszakvéleményt adó K.M., valamint a jelen munkaügyi perben igazságügyi munkavédelmi szakvéleményt adó P.T.F. szakértő egyező nyilatkozatot tettek volna a baleset okára nézve. P.T.F. mind a szakvéleményében, mind személyes előadásában és K.M. tanúkénti meghallgatása alkalmával is fenntartotta azon szakvéleményét, miszerint „a baleset tényleges oka az, hogy a biztonsági szelep hiányában a zárt rendszer (ennek része a kiegyenlítő tartály is) a megengedett maximális nyomáshoz képest a hirtelen mértékben megnövekedett túlnyomással (4,3 bar felhasadási nyomás feletti) szemben védtelen maradt. Csak így tudott érvényesülni, tudta a hatását kifejteni az I.r. felperes konkrét hibaelhárítási tevékenysége (vétkes közrehatása) a saját balesetének létrejöttében”.

A másodfokú bíróság a Pp. 177. § (1) bekezdés alapján jogszerűen fogadta el ítélezése alapjául az általa kirendelt szakértő véleményét, és az alapján helyesen állapította meg az ügyre irányadó tényállást.

Az alperes mentesülése hiányában az Mt. 174. § (3) bekezdés alapján - figyelemmel az MK. 31. számú állásfoglalásra - helytállóan vizsgálta, hogy a balesetben az I.r. felperes munkavállaló vétkesen közrehatott-e. E körben a perben beszerzett szakvéleményt és az I.r. felperes perbeli személyes előadását helyesen értékelve vontak le a következtetését az I.r. felperesnek a balesetben közreható vétkes (gondatlan) magatartásáról. Ennek megnyilvánulásait is helyesen rögzítette. Ugyanakkor nem kellő súllyal értékelte a felperes szakképzettsége és tapasztalata alapján fennálló ismereteit a zárt fűtési rendszer működésére vonatkozóan, valamint azon alapvető körülményt is elmulasztó magatartását, amelyet a hiba okának feltárása, valamint az elhárítás kivitelezése során tanúsított. E körben nagyobb súllyal kellett volna figyelembe venni azt a körülményt, hogy úgy használt egy általa is ismerten 10 bar maximális nyomással üzemelő befűző pisztolyt a levegőoldali nyomásmérővel el nem látott rendszerben, hogy nem tudta, a rendszer milyen maximális nyomást bír el balesetmentesen. Ezen az I.r. felperes Mt. 103. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző magatartása egyben a mindennapi élettapasztalatot kirívóan figyelmen kívül hagyó gondatlan munkavégzés is volt, amely terhére a jogerős közbenső ítélettől nagyobb, 30 % mértékű kárviselési hányadot alapoz meg (BH.2005.192.).

Alaptalan az alperes érvelése a terhére megállapított vétkes munkavédelmi kötelezettségszegések terén. A jogerős közbenső ítélet ténymegállapításai erre vonatkozóan a perben beszerzett igazságügyi munkavédelmi szakvéleményen, illetve a jogerős munkavédelmi határozat megállapításain alapulnak. Ez utóbbi kifejezetten rögzíti, hogy a használatba vétel során a biztonságos szerelésről a megbízott személy ellenőrző felülvizsgálatával a fűtési rendszer esetében nem győződtek meg. A vizsgálat megállapításairól jegyzőkönyv, a szerelésre vonatkozó nyilatkozat nem volt

fellelhető, ügyféli nyilatkozat szerint csak nyomáspróbát végeztek OMMF É. Munkavédelmi Felügyelőség határozat indokolása.) Ugyanezen mulasztásokat az ugyanebben a perben beszerzett K.M. által készített szakvélemény is megállapítja.

Nincs jogszabályi előírás a munkaköri leírás tartalmára vonatkozóan, de az Mt. 102. § (3) bekezdés b) pontja alapján a munkáltató kötelezettsége a munkavállaló számára a munkavégzéshez szükséges tájékoztatás és irányítás megadása, így annak egyértelmű, karbantartási, kezelési utasításokkal történő meghatározása, hogy hatásköre, felelőssége meddig terjed az adott esetben a hibaelhárításkor.

A másodfokú bíróság által a közbenső ítéletében használt „tartály robbanás” kifejezés megfelel P.T.F. szakértő szakvéleménye 11. oldalán szereplő „nyomástartó edény robbanása” fogalom-meghatározásnak.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős közbenső ítéletnek a kármegosztási arányt megállapító rendelkezését a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közbenső ítéletet e körben megváltoztatva az alperesre terhesebb 70-30 % kármegosztást alkalmazott.

A Pp. 81. § (1) bekezdés alapján kötelezte a túlnyomórészt pervesztes alperest a felperesek felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján megállapított pertárgy értékre vetítve az 50. § (1) bekezdésben foglalt mértékű felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2014. szeptember 10.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:Nné tisztviselő